

ת"פ 12652/08/20 - מדינת ישראל נגד יוסי אסף אליעזר, שלום שי חדד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 12652-08-20 מדינת ישראל נ' אליעזר ואח' 30 נובמבר 2021

בפני כב' השופט בני שגיא, סגן נשיא

המאשימה

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד שלי קוטין ועו"ד לילך כץ

נגד

הנאשמים

יוסי אסף אליעזר

שלום שי חדד

על-ידי ב"כ עו"ד שי נודל

גזר דין - נאשם 2

כללי

1. נאשם 2 (להלן - **הנאשם**) הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - **פקודת הסמים או הפקודה**); החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים והחזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים.

הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים כלל את תיקונו של כתב האישום מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה טען כל צד על-פי מיטב שיקול דעתו. הנאשם הופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר עובר לשלב הטיעונים לעונש.

יצוין כי עניינו של נאשם 1 הסתיים אף הוא בהסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום כך ששיקף עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע בלבד, והצדדים עתרו במשותף להשתתף עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וקנס. ביום 14.7.2021 ניתן גזר דינו של נאשם 1, במסגרתו אומץ הסדר הטיעון, והוטלו על הנאשם העונשים המוסכמים.

עניינו של הנאשם 2 שונה כמובן, שכן בניגוד לנאשם 1, הורשע הנאשם בעבירות אחרות והודה בעובדות המשקפות את הקמת וניהול המעבדה.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, עובר לחודש מאי 2020, במועד שאינו ידוע במדויק, קשר הנאשם קשר עם נאשם 1 לגדל, לייצר ולהפיק סם מסוכן מסוג קנאביס. בהתאם לקשר, ועל דעתו של נאשם 1, שכר הנאשם דירה בת שישה חדרים בחולון, ובסמוך לאחר מכן התקין בה, באמצעותו או באמצעות אחרים, ציוד רב אשר כלל תאורה, השקיה, איורור וכלים לגידול סם.

החל מחודש מאי 2020 גידל הנאשם במעבדה פרחי קנאביס ב- 200 אדניות ובמשקל כולל של כ- 40 ק"ג.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם נערכו שני תסקירים מהם עולים הנתונים הבאים: הנאשם בן 39, גרוש ואב לארבעה ילדים בגילאי 6 עד 12, מתגורר בפתח-תקוה יחד עם זוגתו ושתי בנותיה מנישואין קודמים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא, השלים לימודי תואר ראשון במשפטים (טרם ניגש לבחינות לשכה) והוא בעליה של סוכנות ביטוח. הנאשם תיאר כי התחתן בגיל 27 והפך לאב תוך זמן קצר, כאשר בשלב מסוים התדרדרה מערכת היחסים ולאחר מאבקים משפטיים בהם היה בשלב מסוים מסורב גט, נפרדו בני הזוג. את זוגתו הנוכחית הכיר לפני כשנה וחצי והם מתגוררים יחדיו. הנאשם תיאר את העבירות ככאלה שבוצעו על רקע תקופה משברית, הנובעת הן מפטירתו של אביו והן ממשבר כלכלי. שרות המבחן התרשם כי התנהלות הנאשם התאפיינה בדפוסי הסתרה, תוך הצגת פסאדה נורמטיבית ומתפקדת בפני סביבתו, ועקב כך, קשייו העמיקו. הנאשם השתתף במסגרת שרות המבחן בקבוצה טיפולית פסיכו-אנליטית וצוין כי השתתף בשמונה מפגשים בהם לקח חלק פעיל, ושיתף באופן כנה אודות תפיסותיו ותכנים מעולמו האישי, תוך גילוי תובנה והתייחסות ביקורתית באשר לבחירותיו, אשר עמדו ברקע להתנהגותו השולית. הנאשם ציין כי הוא מפנים את חומרת מעשיו, וכי התנהלותו מנוגדת למערכת ערכיו, והביע חשש כי הטלת עונש מאסר (בין אם מאחורי סורג ובין אם בעבודות שירות) תוביל לרגרסיה במצבו הכלכלי והמשפחתי. הנאשם אף תיאר חשש כי הרשעתו תגדע את האפשרות כי ייגש לבחינות לשכת עורכי הדין ויוסמך כעורך דין.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם בעל רצון לערוך שינוי בדפוסי התנהלותו, וניכר כי עורך מאמצים להיתרם מההליך הטיפולי. צוין כי בעת ביצוע העבירות התמודד הנאשם עם קשיים במישורי חייו השונים, אשר השפיעו על מצבו הרגשי לצד קשייו להתמודד עם גורמי דחק ולשקול השלכות מעשיו וחומרתם. לנאשם יכולת טובה להיתרם מהליכי הטיפול, ואין בנמצא בעיית התמכרות או צורך להתערבות טיפולית ייעודית בתחום זה.

על רקע האמור לעיל, ותוך ניתוח גורמי הסיכון והסיכוי, סבר שרות המבחן כי ניתן להסתפק במקרה דנן בהטלת צו מבחן לצד צו של"צ. צוין בהקשר זה כי הטלת מאסר בפועל, ולו בעבודות שירות, יוביל לרגרסיה.

טענות הצדדים לעונש

4. התובעות, עו"ד שלי קוטין ועו"ד לילך כץ, עמדו על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, על היקף המעבדה ועל העובדה כי מדובר בתופעה עבריינית רחבת היקף. עוד הפנתה התביעה לפסיקת בית המשפט העליון ובתי המשפט המחוזיים, ובשקלול הנתונים, עתרה למתחם **הנע בין 24 חודשי מאסר ל- 48 חודשי מאסר**. באשר לעונש המתאים לנאשם, ובשים לב לעובדה כי מדובר במי שהודה, אין לחובתו הרשעות קודמות ותסקירו מכיל נתונים חיוביים בעיקרם, נטען כי ניתן להסתפק בשליש התחתון של המתחם.

5. הסנגור, עו"ד שי נודל, התייחס לנתוניו של הנאשם וטען כי יש ליתן משקל משמעותי לשיקולי השיקום באופן של סטייה ממתחם העונש ההולם והסתפקות ברכיבי ענישה שהוצעו על-ידי שרות המבחן. הוסבר כי עסקינן בנאשם ללא הרשעות קודמות, אב לארבעה ילדים קטינים, השותף לטיפול בשני ילדיה של זוגתו מקשר קודם, וזוגתו אף נמצאת בחודשי הריון מתקדמים, כך שבפועל, בעוד תקופה קצרה, ימצא עצמו הנאשם מטפל בשבעה ילדים קטינים. הסנגור הדגיש כי לאורך כל חייו התנהל הנאשם בצורה נורמטיבית, שירת כלוחם ביחידה מובחרת, סיים לימודי משפטים ואף לימודי תיור, כאשר בשלב מסוים החליט לפתוח סוכנות ביטוח, אלא שלאחר פתיחתה חווה משבר משמעותי בחייו נוכח פטירת אביו ונוכח הליך הגירושין הקשה בו היה נתון.

הסנגור התייחס להשפעת הליך הגירושין והמשבר הכלכלי אליו נקלע הנאשם ולמעורבותו בביצוע העבירות, וכך ציין:

"אזכיר כי הנאשם היה בעיצומו של הליך גירושין קשה ומכוער, עם עסק יחסית חדש שפתח, והתחיל משבר הקורונה, והתנסה עם כל הסגרים שהיו, והנאשם נכנס לחובות כלכליים שאין אופק, והילדים עליו, וגרושתו עליו, ואימו עליו, ואחיו ואחיותיו, וזוגתו החדשה עם שתי בנותיה. אני לא מנסה להצדיק, אבל כשבאה חברתי ואומרת הוא מלח הארץ ובגלל זה המתחם של המאשימה צריך להיות גבוה ולהענישו יותר בחומרה, גם אנשים שהם מלח הארץ, מגיעים לפעמים לפינה ונשברים. אז נכון שזה לא בסדר, נכון שאסור לתת לזה לגיטימציה. אבל חייב להיות גבול הגיוני, שאנחנו בתור מדינה, וגם הפרקליטות לפעמים, באה ואומרת "לא מתאים", "לא נכון". אבל כל אדם טועה. אין אדם שלא טועה. ולפעמים הטעויות הן חמורות יותר או חמורות פחות".

עוד התייחס הסנגור לכברת הדרך השיקומית שעבר הנאשם במסגרת שרות המבחן (אותה קבוצה טיפולית ושיחות), ונטען בהקשר זה כי: **"האינטרס השיקומי של החזרת אדם לחברה כאדם נורמטיבי, גובר עשרות מונים על האינטרס של הענישה וההרתעה..."**. הוסבר באותו הקשר כי בהינתן קיומו של אופק שיקומי, יש לאפשר את המשך ההליך בפני שרות המבחן במסגרת צו מבחן.

עוד נטען כי השתת עונש מאסר כעמדת המאשימה תוביל לפגיעה בילדיו הקטינים של הנאשם, ולאור נתוני החיוביים וכברת הדרך השיקומית, יש מקום להימנע מכך.

הסנגור התייחס אף לתקופת מעצרו של הנאשם כתקופה מטלטלת ומציבה גבולות, וכן הגיש פסיקה מטעמו, שעל בסיסה טען כי התביעה החמירה בטיעונה ביחס למתחם העונש ההולם.

בסיכומו של דבר, וכפי שפורט לעיל, סבר הסנגור כי מכלול הנתונים מצדיקים לאמץ את עמדת שרות המבחן, ולהימנע מהשתת עונש מאסר.

6. הנאשם, בדברו האחרון ציין: **"חשוב לי מאוד לומר שאני מתנצל על מה שעשיתי, על העבירה שעשיתי וחומרתה. לבוא ולצייר אותי כאדם נורמטיבי שבא והחליט לעשות את שעשה, ולייתר את הסיבות שהן חובות מעל חצי מיליון, מזונות מאוד גבוהים, זה הרבה מאוד דברים. זה לקחת אותי עכשיו ולשים אותי בכלא, זה לפרק 3-4 משפחות במעגלים הקרובים: אימי שאינה עובדת, ארבעה ילדים בטיפול אינטנסיבי רגשי, ואם יעקרו אותי מחייהם, הילדים הרכים דנים אותם על לא עוול בכפם. מעבר לזה, אשה בהריון, מעבר לזה הלקוחות שלי בביטוח שגם כלפיהם יש לי אחריות. אני בוגר יחידת דובדבן, נתתי מדמי למדינה הזאת. בגיל 40 עשיתי את עבירה הראשונה שלי. אני משלם מיסים של מאות אלפי שקלים, מע"מ, מס הכנסה, אזרח מועיל ולא עול על מדינת ישראל, וזה דברים שהם סופר חשובים. לשים אותי במאסר מאחורי סורג ובריח למען יראו וייראו, מכת מדינה, אני מבין את זה. לוקחים קופים והופכים אותם להיות קופים במעבדה. אבל אם מסתכלים על האמת של הדברים וכללות התיק, אז באמת רואים שיש פה פספוס מאוד גדול. אז לקחת אותי במאסר, זה דבר תלוש מהמציאות. זה קורע אותי באמת. יש לי פה את הילדים מול העיניים שלא עשו כלום. אני נמצא בהסדר חובות של מעל חצי מיליון, והכל קל היה ללכת להליך פש"ר. חייתי בחיים מאוד קשים והכל כנגד כל הסיכויים. אני מבקש בגיל 40 ממדינת ישראל, פעם אחת הזדמנות אחת ויחידה, לעומת מה שנתתי ואני נותן. משהו שיהיה ביחס לכל המסגרות שלי, זה מה שאני מבקש"**.

דין והכרעה

7. אין צורך להכביר מילים על החומרה הטמונה במעשים כגון אלו שביצע הנאשם, אשר פוגעים במגוון ערכים חברתיים ובהם הגנה על הציבור מפני הנזקים הישירים שנגרמים לגופם של הצרכנים הפוטנציאליים, והנזקים העקיפים שנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות רכוש ואליומות הנלוות לצריכת הסם.

בית המשפט העליון ובתי המשפט המחוזיים התייחסו פעמים רבות לתופעת מעבדות הסמים, שנדמה כהולכת וגוברת כנלמד מכתבי האישום המוגשים חדשות לבקרים לבתי המשפט. מדובר בתופעה נפוצה ומסוכנת המחייבת ענישה הולמת, גם מקום בו מדובר בסמים הנחשבים "קלים" כגון קנאביס.

בהקשר זה מצאתי להפנות לע"פ 2596/18 **זנזורי נ' מדינת ישראל** (12.8.2018):

"צרכנים ומשתמשים ואנשים נורמטיביים, שבעבר לא היו נכונים ליטול על עצמם סיכון להסתבך בעולם הפלילי, נכונים כיום לילך צעד נוסף ולהפוך למגדלים ולסוחרים בסם... ברם, סחר בסמים הוא סחר בסמים. ידע כל מי שמהרהר בדרכים לעשיית כסף קל, כי מדיניות הענישה לא השתנתה ובית המשפט רואה בחומרה עבירות של סחר והפצה של סמים מסוכנים, גם סמים "קלים", תוך הטלת ענישה משמעותית ומרתיעה. צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם".

דברים אלה יפים למקרה שבפניי.

8. מידת הפגיעה בערכים המוגנים צריכה להילמד מאופייה של המעבדה וכמות הסם.

בעניינינו מדובר במעבדה **"רגילה"**, שהכילה ציוד "סטנדרטי" המוחזק דרך קבע במעבדות - ציוד תאורה, אוורור, השקיה ואדניות. כמות הסם במקרה דנן עומדת על 40 ק"ג, ולנתון זה השפעה על קביעת מתחם העונש ההולם.

יש אף ליתן את הדעת לעובדה כי אין המדובר בעבירה "ספונטנית" אלא בעבירה שקדם לה תכנון מוקדם ומוקפד, אשר בא לידי ביטוי בשכירת הבית ובהתקנת הציוד הרלוונטי.

אני ער לעובדה כי נאשם 1 היה שותף לתכנית העבריינית, אולם אין חולק כי הנאשם שבפניי כעת הוא הנאשם המרכזי ו"הרוח החיה" מאחורי הקמת המעבדה.

הנזק הפוטנציאלי שהיה עלול להיגרם מהפצת הסם והמשך הפקתו הוא משמעותי. יחד עם זאת, הנזק הקונקרטי נמנע מאחר שהנאשם נתפס טרם הפצתו.

בהינתן האמור, ניתן לסכם את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, **כבינונית**.

9. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי את פסקי הדין הבאים כרלוונטיים:

רע"פ 3287/21 **עתמין נ' מדינת ישראל** (12.5.2021) - המבקש הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בכך שגידל בביתו ובחממה בחצרו סם מסוכן מסוג קנבוס **במשקל כולל של 51 ק"ג**. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר, אך חרג מגבולות המתחם שקבע והשית על המבקש 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל שיקולי שיקום. ערעור שהוגש על קולת העונש התקבל, ובית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 24 ל-**

48 חודשי מאסר. בהתחשב בשיקולי שיקום ובשים לב לכלל שלפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, השית על המבקש 20 חודשי מאסר בלבד, לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש.

רע"פ 174/21 **סויסה נ' מדינת ישראל** (25.2.2021) - המבקש הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בכך ששכר שתי יחידות ומחסן הצמודים לבית קרקע בהם הקים מעבדה לגידול קנבוס **במשקל כולל של 38 ק"ג**. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 10 ל- 28 חודשי מאסר, אך חרג מהמתחם שקבע והשית על המבקש 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל שיקולי שיקום. ערעור שהוגש על קולת העונש התקבל, ובית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר**. בהתחשב בשיקולי שיקום ובשים לב לכלל שלפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, השית על המבקש 12 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש.

רע"פ 6041/18 **כהן נ' מדינת ישראל** (22.10.2018) - המבקש הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייצור, הכנה והפקת סם מסוכן, וגניבת חשמל בכך שגידל קנבוס **במשקל כולל של 39.5 ק"ג** וגנב חשמל בשווי ₪ 40,000. בית משפט השלום קבע **מתחם ענישה שנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר**, והשית על המבקש 20 חודשי מאסר, תוך מתן משקל לשיקולי שיקום אך חרף המלצת שירות המבחן לחריגה מהמתחם. בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון דחו את הערעורים שהגיש המבקש על חומרת העונש.

ע"פ 2194/14 **בן שמעון נ' מדינת ישראל** (10.9.2014) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של גידול סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן בכך ששכר דירה וגידל בה קנבוס **במשקל כולל של 33.5 ק"ג**. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 18 ל- 30 חודשי מאסר**, והשית על המערער 23 חודשי מאסר (27 כולל הפעלת מאסר על תנאי), לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קיבל ערעור שהוגש על חומרת העונש והעמיד את עונשו של המערער על 20 חודשי מאסר בשל שיקולי שיקום (והפעלת התנאי בחופף).

ת"פ (מחוזי ת"א) 28847-09-20 **מדינת ישראל נ' יבלונקה** (12.9.2021) - בגזר דין זה שניתן על-ידי אך לאחרונה, דובר היה במעבדה בה נתפסו 47 ק"ג קנאביס, שם קבעתי **מתחם הנע בין 20 חודשי מאסר ל- 45 חודשי מאסר**. יצוין כי מקרה זה דומה לעניינינו הן נוכח אופייה של המעבדה, הן נוכח הכמות הדומה של הסם שגודלה באותה מעבדה והן נוכח העובדה כי גם באותו מקרה דובר היה בנאשם נורמטיבי, ללא הרשעות קודמות. בסופו של יום, גזרתי על הנאשם עונש בהתאם לרף התחתון של המתחם, דהיינו **20 חודשי מאסר**.

ת"פ (מחוזי ת"א) 28397-10-19 **מדינת ישראל נ' פרולוב** (3.3.2021) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן ונטילת חשמל שלא כדין בכך שהחזיק ותפעל מעבדה בה גידל קנבוס **במשקל כולל של 50 ק"ג**. באותו מקרה קבעתי **מתחם ענישה שנע בין 23 ל- 51 חודשי מאסר**, והשתתי על הנאשם 23 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (מחוזי ת"א) 6090-10-19 **מדינת ישראל נ' פלופסקי** (13.7.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית וגניבת חשמל בכך שהקים

מעבדה וגידל בה קנבוס **במשקל כולל של 52 ק"ג**. באותו מקרה קבעתי **מתחם ענישה שנע בין 24 ל- 52 חודשי מאסר**, והשתתי על הנאשם 24 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (מחוזי ת"א) 35223-09-19 **מדינת ישראל נ' הורוביץ** (9.3.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, החזקת חצרים לשם הכנת סם מסוכן והחזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן בכך שהקים בוילה ששכר מעבדה וגידל בה קנבוס **במשקל כולל של 54 ק"ג**. במקרה זה קבעתי **מתחם ענישה שנע בין 22 ל- 50 חודשי מאסר**, והשתתי על הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. באותו מקרה ציינתי, כי על בסיס עמדת בית המשפט העליון, לא מן הנמנע שבעתיד הקרוב יהיה מקום לבחון החמרה נוספת במתחמי הענישה ההולמים.

ת"פ (שלום ב"ש) 52720-11-19 **מדינת ישראל נ' בן שושן** (18.11.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והפרת הוראה חוקית בכך שהקים, יחד עם שניים נוספים, בבית ששכר, מעבדה בה גידלו קנבוס **במשקל כולל של 36 ק"ג**, תוך שהוא מפר הוראה חוקית אשר הוטלה עליו במסגרת תיק מעצר. בית המשפט קבע **מתחם ענישה כולל שנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר**, והשית על הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

10. על יסוד כלל הנתונים אשר פורטו לעיל, ראיתי להעמיד את מתחם העונש ההולם **ברף התחתון שלו על 18 חודשי מאסר וברף העליון שלו על 43 חודשי מאסר**.

קביעת העונש המתאים לנאשם ובחינת הטענה כי יש מקום לסטות מהמתחם מטעמי שיקום

11. בחנתי את תסקיר שרות המבחן, נתתי דעתי להליך השיקומי שעבר הנאשם, ואיני סבור כי מדובר במקרה המצדיק סטייה מטעמי שיקום.

ראשית, ההחלטה בדבר הקמת המעבדה וביצוע העבירות נבעה בעיקרה ממניע כלכלי. מדובר בהחלטה רציונאלית, מושכלת, שגם אם נלקחה בתקופה משברית בחייו של הנאשם, אין היא פועל יוצא של התמכרות מסוג כלשהו או מצב מעין זה. במידה רבה ניתן היה לצפות כי דווקא נאשם אשר גדל בסביבה תומכת ונורמטיבית, לא יקבל החלטה בדבר "חציית הקווים" לעולם העברייני אך ורק ממניע של רצון להרוויח סכומי כסף משמעותיים בדרך קלה ומהירה.

שנית, עיון בתסקירי שרות המבחן מלמד כי אין המדובר בהליך שיקומי עמוק, בדומה להליכים המתנהלים עת משתחררים נאשמים לקהילות טיפוליות סגורות. מדובר בשיחות ובהשתתפות בקבוצה טיפולית, ומבלי לגרוע מחשיבות טיפול מעין זה, לא שוכנעתי כי מדובר בסוג ההליכים המצדיק חריגה מטעמי שיקום.

שלישית, אני מתקשה לראות בדבריו של הנאשם ככאלה המשקפים הפנמה מלאה, ואמירות בנוסח "**...לוקחים קופים והופכים אותם להיות קופים במעבדה. אבל אם מסתכלים על האמת של הדברים וכללות התיק, אז באמת רואים שיש פה פספוס מאוד גדול...**" אך ממחישות את שצינתי. למותר לציין, כי אין בכתב האישום בו הודה הנאשם התייחסות כזו או אחרת להיותו של הנאשם "קוף" אלא עולה דווקא תמונה הפוכה, דהיינו - של מי שעמד ביסוד הקמת המעבדה על כל המשתמע מכך.

מכאן, ואף שיש לברך על כשרת הדרך השיקומית שעבר הנאשם, דומני כי משקלו של השיקול השיקומי יכול וצריך

לבוא לידי ביטוי בתוך מתחם העונש ההולם ולא כנימוק המצדיק סטייה ממנו. האינטרס הציבורי במיגור תופעת המעבדות הוא אינטרס חשוב ומשמעותי, רובם של הנאשמים המעורבים בתיקים אלה הם נורמטיביים, ולא ראיתי בנתוניו של הנאשם, כמו גם בהליך השיקום בו שולב, ככזה הגובר על האינטרס הציבורי, ומאפשר גזירת הדין תוך סטייה מהרף התחתון של המתחם.

משאמרתי דברים אלה, אמרתי כי אין בידי לקבל את המלצת שרות המבחן, אשר מטבע הדברים מתייחסת בעיקר להיבטים השיקומיים ולא נדרשת לעריכת האיזון עם האינטרס הציבורי הכללי ועם הצורך במיגור תופעת מעבדות הסמים המוקמות כפתרונות לנאשמים במצוקה כלכלית.

12. באשר לעונש המתאים לנאשם, נדמה - והצדדים אינם חלוקים בהקשר זה - כי כל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה פועלות במקרה דנא לזכותו של הנאשם, ויש בהן כדי להצדיק את אימוץ **הרף התחתון של מתחם העונש ההולם**:

הנאשם לקח אחריות על מעשיו בשלב מוקדם של ההליך, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והביע חרטה. מדובר במי שזו הרשעתו הראשונה בפלילים, והוא עומד בפני מאסרו הראשון.

שירותו הצבאי המלא כלוחם, כמו גם יתר נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר ובטיעונו של עו"ד נודל, נלקחו בחשבון ומחזקות את המסקנה בדבר האפשרות למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

אין ספק, כי לריצוי המאסר תהא השפעה מסוימת על ילדיו הקטינים של הנאשם. יחד עם זאת, גזירת הדין בהתאם לרף התחתון של המתחם, תצמצם את היקף ההשפעה על ילדיו של הנאשם למינימום הנדרש והמגשים את האינטרס הציבורי ואת עקרון ההלימה.

סוף דבר

13. על יסוד כלל השיקולים שפורטו לעיל, ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל (בניכוי ימי מעצרו 27.7.2020 עד 26.8.2020).

הנאשם יתייצב ביום 13.2.2022 בשעה 09:00 במתקן ניצן או במתקן אחר עליו יורה שב"ס במסגרת הליך המיון המוקדם, ככל שייערך כזה. דחיית מועד ריצוי המאסר לתקופה המשמעותית שפורטה לעיל, תאפשר לנאשם לבצע את התהליכים המשפחתיים הנדרשים על-מנת להיערך לתקופת המאסר.

ב. 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

ג. חודש (1) מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה על פקודת הסמים מסוג עוון.

ד. קנס בסך 5,000 ₪ אשר ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.3.2022 ועד לסיום התשלומים או 50 ימי מאסר תמורתו. בקביעת הקנס התחשבתי במצבו הכלכלי של הנאשם.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

הציוד שנתפס במעבדה יחולט או יושמד. הסמים יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום כ"ו כסלו תשפ"ב, 30/11/2021 במעמד הנוכחים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**